

[Ove Jensen]

vis stemme imod forslaget, når det engang kommer til tredje behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne og specielt dem, der har været positive over for en god drøftelse af forslaget.

Det er jo en genfremsættelse fra sidste samling af lovforslag nr. L 144, der ikke nåede at blive færdigbehandlet, og som flere ordførere har gjort, kan også jeg henvise til de udtalelser, jeg kom med under behandlingen den 4. februar 1986 af nr. L 144. Det er hovedsagelig mindre, redaktionelle justeringer og ajourføringer, der er gennemført i forhold til lovforslag nr. L 144.

Herudover er der i regionplanloven medtaget forslag om en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, som delegeres til en styrelse under Miljøministeriet. Reglerne skal naturligvis fastsættes efter forhandling med de berørte statslige myndigheder og de kommunale organisationer. Lovforslaget bygger jo på arealudvalgets første delbetænkning om forenkling af det nuværende plansystem og styrkelse af miljø- og fredningshensynet, og det er præcis det, som hr. Løvig Simonsen var inde på måtte være formålet med lovforslaget.

Efter forslaget skal sektorplanerne for naturfredning, råstoffer og vandindvinding ikke længere godkendes af miljøministeren, og hr. Ove Jensen har jo altså ret i, at der fratages miljøministeren nogle af de beføjelser, han hidtil har haft.

Den forenkling, forslaget indebærer, medfører, at kræfterne kan sættes ind på at vurdere, hvad der kan gøres for at fremme miljø- og fredningshensynene.

Politikerne og befolkningen vil i højere grad end hidtil blive inddraget i en dialog om målene for den planlægning, der skal foretages i den enkelte kommune, og det er jo netop noget, som enkelte ordførere stærkt har præciseret skal være formålet.

Jeg har allerede på nuværende tidspunkt besvaret en del spørgsmål til lovforslag nr. L 144 fra udvalget, ligesom jeg også med udvalget har drøftet en del af de problemer, der er rejst. Desværre nåede vi ikke ind i en egentlig substansbehandling. Jeg håber, det

kan ske ret hurtigt efter forslagets behandling her.

Det er fortsat meningen, at den del af lovforslaget, der vedrører sektorplanlægningen, først skal træde i kraft, når den igangværende førstegangsplanlægning er afsluttet, og jeg husker, at det var et punkt, som hr. Løvig Simonsen tog frem sidste gang som en af betingelserne for at kunne gå ind i en positiv behandling af forslaget. Her har vi altså taget det med.

Og må jeg sige til hr. Løvig Simonsen, at jeg med stor interesse har lyttet til disse punkter, der er taget med. Når de ikke er taget ind i forslaget nu, betyder det sandelig ikke, at vi ikke er lydhøre over for disse problemer. Jeg vil meget gerne, at vi tager disse ting op til grundig drøftelse i udvalget.

Så er der rejst en del spørgsmål. Ud over dem, hr. Løvig Simonsen drog frem, var der også spørgsmålet om de generelle regler for recipientkvalitetsplaner.

Det er jo sådan, at det åbne hav ikke er omfattet af recipientkvalitetsplanlægningen. I denne planlægning er der alene taget hensyn til miljøforholdene i vandløb, søer og de kystnære områder, men ikke belastningen af de åbne havområder. På baggrund af det arbejde, der er sat i gang til opfølgning af Fornæstrederegørelsen, må det lægges til grund, at der er behov for generelle retningslinjer for rensning af spildevand, der ledes ud til det åbne hav. Jeg har i aktionsplanen, der er lagt frem, forudsat, at der til beskyttelse af de åbne havområder fastsættes generelle krav herom, og det skal ske inden 1. januar 1987.

Der har også været tale om den problematik, der ligger i at ændre lands- og regionplanlovene, sådan at amtsrådene eventuelt kunne forpligtes til at fastlægge fremtidige rammer for dagligvareforsyningen. Jeg er orienteret om den skrivelse, som hr. Løvig Simonsen tog frem, fra Butikshandelens Fællesråd; det er jo den, der er sendt til udvalget. Der har man anmodet om, at lovforslaget skal forpligte amterne til at sætte rammer for regionens dagligvareforsyning.

Jeg har bedt Planstyrelsen i samarbejde med Industriministeriet overveje muligheden af at ændre lands- og regionplanlovene, f.eks. ved at dele af den kompetence i detailhandelsspørgsmål, kommunerne i dag har efter kommunepanloven, overføres til amtsrådene. Jeg får i løbet af kort tid en redegø-